Zasady naliczania, obrony i miarkowania

dr Sylwia Łazarewicz
Wydział Prawa i Administracji,
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

1. Wprowadzenie

Dynamiczny rozwój gospodarczy w sposób naturalny wiąże się z dokonywaniem wielu inwestycji z wykorzystaniem prawa umów. Upowszechnienie i popularność kary umownej powoduje zaś, że zdecydowana większość kontraktów takie klauzule zawiera. Na przestrzeni lat kara umowna stała się przedmiotem licznych orzeczeń zarówno Sądu Najwyższego, jak i sądów powszechnych oraz równie licznych wypowiedzi nauki prawa. Judykatura i literatura w tym zakresie są tak bogate, że nawet skrótowe przytoczenie zgłoszonych poglądów i stanowisk wykracza poza ramy tego opracowania. Niemniej jednak w związku ze sformułowanymi w ostatnim czasie licznymi i istotnymi

2. Istota i funkcje kary umownej

Kara umowna stanowi sankcję za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania. Nie zastępuje ona bowiem świadczenia, ale jest zastrzeżeniem umownym na wypadek jego niewykonania lub nienależytego wykonania[2].

Zgodnie z treścią art. 483 § 1 k.c.[3] kara umowna to postanowienie, na mocy którego strony ustalają, że naprawienie szkody wynikającej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi poprzez zapłatę określonej sumy.

Klauzula kary umownej może pełnić w kontrakcie rozmaite funkcje, a jej zastrzeżenie służyć osiągnięciu róż-